

form, og den samme Pligt maa selvfølgelig nu paahvile hjemsendte Sergenter, der altsaa selv skulle sørge for sig i saa Henseende. Dette faar imidlertid ikke blot Betydning ved Indkaldelsen til de 25 Dages Øvelse, men særlig ved Mobiliseringen. Her er Forholdet det, at enhver Officer faar Udrustningshjælp, derfor maa formentlig ogsaa hjemvendte Underofficerer have Krav paa en saadan, naar de skulle møde til Krig; det vilde i alt Fald være i Analogi med, hvad der gælder om de hjemsendte Sekondløjtnanter.

Der har været Samraad mellem den højtærede Krigsminister og Udvalget angaaende Underofficerernes Mundering, og jeg skal tillade mig at læse selve Ordene op for at undgaa Misforstaaelse. Der staar i Betænkningen: det „bør iagttages saavel ved den samlede Overgang straks ved Lovens Ikrafttræden som senere ved de tilkommende enkeltes Udnævnelse til fast Underofficer, at de saaledes til Selvbeklædning overgaaende faa udleveret som Ejendom de af dem hidtil brugte og i Besiddelse havende Klæder“ — osv. Det er klart nok, at for de nuværende Underofficerers Vedkommende vil dette fuldstændig svare til den Bestemmelse, der hidtil har været gældende for Overgang til Selvbeklædning; og for saa vidt er der intet at indvænde derimod. Men de nyudnævnte Sergenter have ikke gaaet i Underofficers-tøj, men i Menigtøj, saaledes at det Tøj, de faa, ikke er det, der strengt taget er reglementeret for dem. Nu er Prisen for det udleverede Tøj ganske vist i Betænkningen sat lavt, nemlig til mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{9}$ af den tarifmæssige Pris, medens vi altid tidligere, naar der fra Kamrene udleveredes det saakaldte anden Klases Tøj, beregnede $\frac{2}{3}$. Der er altsaa Tale om en Nedsættelse med $\frac{1}{3}$. Denne har jeg nu intet imod, særligt da Tøjet strengt taget ikke kan benyttes i Tjenesten af de ny udnævnte Underofficerer. Men de maa selvfølgelig anskaffe reglementeret Tøj og komme derved i en vis Gæld til Statskassen, som kan genere baade dem og Afdelingen senere.

Dette er de faa Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gøre. De ville vistnok kræve lidt supplerende Bestemmelser fra Krigsministerens Side, men behøve ikke at lægge Loven Hindringer i Vejen, hvad heller ikke har været min Hensigt. Jeg tror, Underofficererne ville være glade ved denne Forbedring, men jeg ser ogsaa, at det vil kunne trække mere efter sig. Jeg vil saaledes henlede den højtærede Mini-

sters Opmærksomhed paa en Klasse i Hæren, som hedder Officianter, og som ogsaa ere selvskevne til at faa en Forbedring af deres Lønninger. Sagen er den, at disse Officianter — de Herrer vide jo, at der er Officianter baade i Artilleriet, Ingeniørerne og Generalstaben — i Reglen rekrutteres blandt ældre Underofficerer, men saaledes som Lønningerne for Øjeblikket ere, ville vistnok de fleste Underofficerer betænke sig paa at træde over i Officiantstillingen, hvor Begyndelseslønnen kun er 1,400 Kr., og hvor de desuden skulle holde sig selv med Uniform samt sikre deres eventuelle Enker en Overlevelsesrente, medens de ikke, som mange Underofficerer, have Adgang til Bolig paa Kasernen, altsaa en billig Bolig, eller til fri Læge og Medicin for sig og Familie. Man vil altsaa se, at deres Stilling i pekuniær Henseende er langt lavere end Stabssergenters og Oversergenters og altsaa nærmer sig til de ældste Sergenters. For denne Klases Vedkommende antager jeg, den højtærede Krigsminister en Gang vil benytte Lejligheden til at fremkomme med et Forslag til at forbedre deres Lønninger. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til videre Fremme og skal ikke lægge det nogen Hindring i Vejen.

Berthelsen: Jeg vil gerne anbefale det foreliggende Lovforslag, der sikkert vil blive hilst med Glæde af samtlige Underofficerer her i Landet. Det kan vist ogsaa med Rette siges, at der her er en virkelig Trang til Stede. Uden at komme ind paa de enkelte Paragraffer, kan jeg i øvrigt slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) med Undtagelse af det første, det ærede Medlem sagde, hvori jeg selvfølgelig er uenig med ham. Naar denne Sag ikke før er kommen til at foreligge for Landstinget, er det vist ikke udelukkende Folketingets Skyld. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa, men kun slutte med at anbefale, at vi give vore Underofficerer ligesom for øvrigt enhver af Statens lønnete Folk en ordentlig og god Løn og derfor kræver et nogenlunde tilsvarende Arbejde, saaledes at vi ikke have flere af dem, end der er Brug for. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Krigsministeren (Madsen): Jeg skal tillade mig at takke for den Velvillie, der har givet sig Udtryk i de Udtalelser, der ere fremkomne. — Over for det ærede 7de